Ημερολόγιο ασημάντων 523 (απόσπασμα): Η καθιερωμένη από το έθος συνάντηση με τη συντροφική ομάδα του Σύδνεϋ

Δημήτρης Τζουμάκας

Αποσπάσματα από το Ημερολόγιο Ασημάντων του συγγραφέα Δημήτρη Τζουμάκα. Για σχόλια και παρατηρήσεις μπορείτε να επικοινωνήσετε με τον συγγραφέα στις ηλεκτρονικές διευθύνσεις dtzm@hotmail.com ή kosmos@kosmos.com.au ή με επιστολή στην διεύθυνση Kosmos Newspaper, 654 New Canterbury Road, Hurlstone Park NSW 2193.

*** Ο Δημήτρης Τζουμάκας γεννήθηκε στην Αθήνα το 1945. Την περίοδο της δικτατορίας έζησε στο Παρίσι και το 1974 μετανάστευσε στο Σίδνεϊ, όπου έζησε μέχρι το 2006. Διδάκτωρ φιλοσοφίας, εργάστηκε σε εφημερίδες στο Σίδνεϊ και δίδαξε ελληνική και συγκριτική λογοτεχνία στα Πανεπιστήμια Macquarie και New South Wales. Έχει βραβευθεί από το αυστραλιανό υπουργείο πολιτισμού για τα βιβλία του «Χαρούμενο Σίδνεϊ» και «Η γυναίκα με τα αγκάθια στο λαιμό».**

3.2.23 Η καθιερωμένη από το έθος συνάντηση με τη συντροφική ομάδα του Σύδνεϋ σε παρακμή. Σκέτη μελαγχολία. Τόσα απωθημένα; Συναντιούνται για να μετρήσουν την κομματική καθαρότητα και ...καθαριότητα ο ένας του άλλου. Αυτό δεν με αφορά. Ούτε η «ευφυία» και οι επιτυχίες του Πούτιν και του υπουργού του. Δεν υπάρχει τίποτε που να έχει πετύχει ποτέ ο πόλεμος, που δεν θα μπορούσαμε να είχαμε πετύχει χωρίς αυτόν. Χάβελοκ Έλλις, Βρετανός ψυχολόγος

• Με τη Φαίδρα στο λιμάνι, που τώρα διδάσκει εντομολογία στο Κολλέγιο κι έχει προβλήματα με τον διευθυντή και την πεθερά της. Είδαμε εκθέσεις πήγαμε και στο μουσείο Φυσικής Επιστήμης. Στο τέλος μου έδωσε ένα έντομο. Είναι ταριχευμένο, μη φοβάσαι, είπε.

-Οι δαίμονες των σκέψεων και των αισθήσεων, των πόθων και των πράξεών μας, μάς καλούν να παραδώσουμε τα έκ φυλα γερονυμφίδια στους «στίβους των οχετών» και τους μικρόψυχους συντρόφους στο εκτελεστικό απόσπασμα.

• Η Έρικα κάνει μπαλέτο αλλά και απίστευτα ακροβατικά. Κωλοτούμπες στον αέρα, σαν μαϊμού, σαν φαντόμ, σαν ακρίδα στο σαλόνι. Στον απάνω όροφο ο Εμ Τζέι στην οθόνη συνομιλεί με υπερκόσμια τέρατα και με συμμαθητές του. Στο διπλανό δωμάτιο ο μικρός γιος του λογιστή, τα ίδια. Ο λογιστής στο κομπιούτερ εργάζεται, η κόρη μου στο lap top συνεργάζεται, με μία ασθενή, εγώ στο lap top γράφω τη νεα Βίβλο, η Αρετή στα τάρταρα, έξω βρέχει.

4.2.23 Μπάνιο στο Brighton πίσω από το προστατευτικό δίχτυ με το σύντροφο της κόρης μου, καθώς η Μαρία δήλωσε κουρασμένη. Αυτός κάνει παράπονα ότι η Μαρία δεν είναι ποτέ ικανοποιημένη. Παραπονιεται ότι δεν την βοηθάω, λέει, όσο πρέπει. Τι άλλο να κάνω; (Και απαριθμεί όσα κάνει). Εγώ τι μπορώ να κάνω επ΄αυτού νεαρέ ανήσυχε λογιστή; Να παρουσιάσω τον Τίγρι και τον Χαμαιλέοντα στη Μελβούρνη. Σαν χαμένος κόπος φαίνεται. Δεν λέει κάτι περισσότερο από το βιβλικό μου «Χαρούμενο Σύδνεϋ». Γράφουμε το ίδιο βιβλίο συνέχεια όπως ερωτευόμαστε την ίδια γυναίκα ή άντρα χειρότερα, γενικά υπάρχει μια κατηφόρα στη δημιουργία, στην επιθυμία, στη δημοκρατία, στην ηθική, ενώ ο κόσμος ομορφαίνει στα γυμναστήρια, τα νέα κορίτσια και τα αγόρια πίνουν μελσέικ και κάνουν έρωτα στα πάρκα και εξ αποστάσεως ηλεκτρονικά, εμείς δυσλειτουργούμε και γερνάμε ανεπανόρθωτα. Το Χ.Σ είναι από τις καλές στιγμές γιατί περιέχει τη μεταναστευτική μου αλήθεια, σουρεαλισμό και απόγνωση μαζί, μία τυπολογία του ανικανοποίητου, μία διαρκή ματαίωση «όπου όλα κινούνται σε ένα βυθό ονείρου ή σε ένα εφιάλτη». Το «Σύδνεϋ» είναι λογοτεχνία γιατί εδώ έζησε η κατ΄εξοχήν λόγω τέχνης Αντιγόνη Κεφάλα.

Αλλά τι θα πει λογοτεχνία; Η τέχνη του λόγου; Ο λόγος της τέχνης; Μπρρρρρ ας γελάσω. Ο μόνος τεχνικός λόγος είναι αυτός που εκ φέρεται από τα χείλη στις πιο απόκρυφες πλαγιές του κορμιού σου.

• Περνάνε οι ματσό λιβανέζοι με τις φρικτές γενειάδες, τα ξυρισμένα κεφάλια, τα τατουάζ στα ξυρισμένα στήθη, τις πεπαχυμένες αιμορραγικές κηλίδες και αυχενικές σκολιώσεις και φτάνουν στις αιγύπτιες μητέρες με τα τσεμπέρια, τα φυσερά τους στην πλαζ, με τα πόδια και τις κάλτσες στο νερό και παίρνουν την ευχή τους.

5.2.23 Καρχαρίας κατασπάραξε χτες 16χρονο στην Πέρθη. Τι είχες Γιάννη; τι είχα πάντα. Τις προάλλες είχαν κλείσει οι ακτές γιατί κοπάδια ολόκληρα τριγυρνούσαν στα παράλια της Νέας Νότιας Ουαλίας. Αυστραλία.

Η ζωή στις πόλεις της 5ης ηπείρου έχει αποχτήσει ένα νεύρο που δεν το είχε παλιά. Οι ανθρωποι εδώ δουλεύουν πολύ, όπως πάντα, αλλά η εργατούπολη πια έχει γίνει μαστοδοντικό τοπίο πολυ κατοικιών - κάθετων σαν παλούκια- μέσα στην πόλη. Τα παλιά εργοστάσια γκρεμίστηκαν και γίνανε μικρές πολιτείες γεμάτες υπαλλήλους με άγχος αυτοκτονικό, χρεωμένοι στις τράπεζες μέχρι το λαιμό από οφειλές στο ακόρταγο real estate, οι ψυχολόγοι κάνουν χρυσές δουλειές, τα βότανα, τα ηρεμιστικά και η μαριχουάνα σε ημερήσια διάταξη και έξτρα κόκα, παντού διαιτολόγοι, διατροφολόγοι, υγιεινιστές, αλπινιστές, γυμναστές, βελονιστές γυμνάστριες και γυμνιστές, λάτρεις του σώματος και του τζόγου και τα σκυλόψαρα βγήκαν στη στεριά να αρπάξουν και να φάνε εναλλακτικούς τε και ανθυγιεινούς ακόμη και αμπορίτζινις που δεν μπορούν να βρουν το δίκιο τους παρα μόνο στην κοιλιά του κήτους.

6.2.23 Τσβέταν Τοντόροφ. Για να συμβεί το κακό, δεν επαρκούν οι πράξεις μερικών ανθρώπων· πρέπει να μένει αδιάφορη και η μεγάλη πλειοψηφία. Αυτό είναι κάτι για το οποίο είμαστε όλοι αρκετά ικανοί.

-Εκατόμβη και θρήνος στην Τουρκία μετά από σεισμό. 5000 οι νεκροί. Σωστικά ελληνικά συνεργεία εκεί.. Αμέσως κάνεις τη σκέψη: Θα μαζέψει τη γλώσσα της έπαρσης και των απειλών ο Πολυχρονεμένος νταής ή θα έλθει νύχτα και στην Αυστραλία; Εξόριστος.

•Η αυτόχθονη Φωνή πρέπει να ακουστεί και να κατοχυρωθεί Συνταγματικά υποστηρίζουν 250 ελληνοαυστραλοί σε διακήρυξη που υπογραφουν μεταξύ των οποίων κι εγώ, μόνος εξ Ελλάδος, κατόπιν υποδείξεως και υποκίνησης Κ. Καραμάρκου του Σχολαστικού και υπέρ Κινητικού. Με είχε πάρει τηλέφωνο στην Αθήνα και φυσικά είμαι υπέρ των ελευθέρων Φωνών καθώς όπως αναφέρεται στο κείμενο «Τα Πρώτα Έθνη της Αυστραλίας δεν εκχώρησαν ποτέ την κυριαρχία τους. Η αποικιοκρατία είχε ως αποτέλεσμα βίαιους εκτοπισμούς, οι συνέπειες των οποίων συνεχίζονται μέχρι σήμερα» όπου δυστυχώς βλέπουμε τη θνησιμότητα των ιθαγενών πάντα στα ύψη, τις αυτοκτονίες στα κελιά με κάλτσες πάντα εδώ, και ζωή χαρισάμενη μόνο για τους καταπατητές γης των ιθαγενών και ιδιοκτήτες ορυχείων πια.

Το «Σύδνεϋ» είναι λογοτεχνία γιατί εδώ έζησε η κατ΄εξοχήν λόγω τέχνης Αντιγόνη Κεφάλα. Αλλά τι θα πει λογοτεχνία; Η τέχνη του λόγου; Ο λόγος της τέχνης; Μπρρρρρ ας γελάσω.